

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

ᾠχος λϛ Γα

Θε ος Κυ ριος και ε πε ε φα α νεν η
η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̣α̣ Γα̣

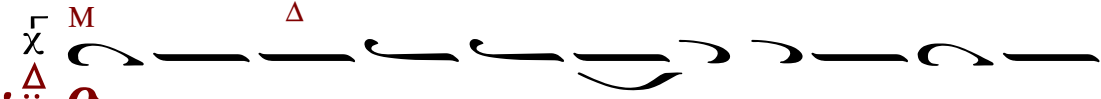
Γ̣αις των δα κρυων σου ρο̣ αις ^Δτης ε
ρημου το α γονον ε γε ε ωρ γη η σας ^Γ και
τοις εκ βα̣ θουσ τε να γμοις ^Δεις ε κα τον
τους πο νους ε καρ πο ο φο ρη η σας ^Γ και
γε̣ γο νας φω στηρ ^Δτη Οι κου με νη λαμ
πων τοις θαυμα α σιν ^ΔΙ λα ρι ων Πα τη ρη
μω ω ων Ο̣ σι ι̣ ε ^Γπρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε̣ ω̣ ^Δσω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ
Δόξα... τὸ αὐτό.

21-10-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

υ περ παν των υ πο με ε νεις ο Υι ος
και θε ο οςμου ου ου ου

Μετα τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος Δι

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας
ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

ω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της

γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α

χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι

συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ

ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε

ε πι ζυ λου ο ρω σα σε νε κρον η πλω με
ε ε ε ε ε νον κλαι ου σα πι κρωσ Υι
ε μου ε ε λε γε τι το φο βε ρον
του το μυ στη η ριον ο πασι δω ρου με νος
ζω ην τη ναι ω ω νι ον εκου σι ως εν
Σταυ ρω πως θνη σκεις θα να τον ε πο νει ει
ει δι στον

*Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα*

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὐδόκησας σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ

σῶσαι τὸν κόσμον.

Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυ
νοῦμεν Ἀγαθὲ αἱ τοῦ μενοισυγχωρησιν
των πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεὸς βου
λησὶ γὰρ ἡ δοκῆσας σὰρξ ἀνελθεῖν ἐν
τῷ Σταυρῷ ἵνα ρυσηοὺς ἐπλάσας
ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ὁ θένευχα
ριστῶς βοῶ ὡς ἐμὲ σοὶ χάρας ἐπληρω
σας τὰ πάντα ὁ Σωτηρῆμων παρά γε
νομένος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ

καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης
με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ
ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ
ἁγίᾳ σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Φω τισας τα ε πιγει α δι α

Σταυρου και κα λε σας εις με τα νοι αν α

μαρτωλους μη χω ρι σας με της ποιμνης

σου ο Ποιμην ο κα λος αλ λα ζη τη σον

με Δε σπο τα τον πλα νω με νον και τη α

γι α σου Ποιμνη συ να ρι ιθ μη σον ο

μονος Αγαθος και Φι λα α αν θρωπος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως
τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὄρᾳν ἀδίκως
πάσχοντα, ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα

σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε
Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πα ρε στω σα τω Σταυ ρω σου η α σπο
ρω ς τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
θι μω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την α κρανα γα θο ο ο τη τα

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ
ἀγαθῷ· Μνήσθητι μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως
τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ο Λη στης ο μο λο γω και βο ω σοι

τω Α γα θω μνη σθη τι μου Κυ ρι ε
Εν τη Βασι λει ει α σου και συν αυ τω με
συ να ρι ιθ μη σον ο ε κου σι ως τα πα
θη υ περ η μων κατα δε ζα α με νος

Στιχ. Θ αυμαστος ο Θεος εν τοις αγίοις
αυτου.

Λθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ή γη ή
πιανθεισα τοις αίμασιν υμών, και άγλαι αί
σκηναί, αί δεξάμεναι τὰ σώματα υμών· εν
σταδίω γάρ τον έχθρον έθριαμβεύσατε, και
Χριστον μετά παρρησίας εκηρύξατε, αυτον ως
άγαθον ικετεύσατε, σωθηναι δεόμεθα τας
ψυχάς ήμων.

Μαρτυρικόν **Α** θλο φο ροι Κυ ρι ου μα
κα ρι α η γη η πι αν θει σα τοις αι
μα σιν υ μων και α γι αι αι σκη ναι αι δε

ζα με ναι τα σω μα τα υ μων ⁶ εν στα δι
ω γαρ τον εχ θρον ε θριαμ βε ευ σα τε ^Δ και
Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ζα τε ⁶
Αυ τον ως Α γα θον ι κε τε ευ σα τε ^Δ σω
θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα ας η μων ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ω θαῦμα καινόν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος,
Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον, ὁ
δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος
ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι
παρέχων τὴν συγχώρησιν.

^Δ **Ω** θαι μα και νον ε βο α η Πα να α
μω μος ^Δ Σταυ ρω τον Υι ον ι δου σα κα θη

λου με νον ο δρα κι τα συμ παν τα πε ρι
φε ρων πα θος υ φι ι στα ται και ως κρι τος
κα τα κρι νε ε ται ο πα σι πα ρε χων την
συ γχω ω ρη σιν

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁδὴ α' - Κανὼν Σταυρώσιμος

Ὁδὴ α'.

Ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ
δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ
πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον
ἄπετρύγησεν, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ ἀθάνατος,
καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι
τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε
τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς
ἠφάνισται, ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς
Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος, δόξα σοι
τῷ οὕτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερὸς ἐκάλει σε χορός, πύλην ἀδιόδευτον,
γῆν ἐκλεκτήν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία
Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων
ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ
καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν, ὥς περικαλλῆ, ὅλην ὥς
ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμπαντος, βασιλέως ἑστηκας, ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς
ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν
ἄτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον
καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου

ἐκ τοῦ μηναίου

Ὡδὴ α'.

Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν φωσφόρον καὶ φωτοειδῆ, βίον σου
Μακάριε, περιχαρῶς εὐφημεῖν προθυμούμενος,
τῇ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἰλαρότητι
φαιδρυνθῆναί με πρέσβευε, καὶ τῆς ἁμαρτίας,
Πάτερ τὴν κατήφειαν ἀπέλασον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολοτρόπως Μάκαρ τῷ Θεῷ, χαίρων
προσεχώρησας, ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου
γενόμενος, καὶ τὸν νοῦν ἀθόλωτον, τεταμένης
δι' ἐγκρατείας ἐτήρησας, τὸ τῆς ἀπαθείας,
ἐνθεον ἐντεῦθεν μνηστευσάμενος.

Δόξα...

Φανοτάταις σὺ μαρμαρυγαῖς,
περιαυγαζόμενος, τῆς ἀρχικῆς καὶ ἀκτίστου
θεότητος, πατρικῆς ἡλόγησας, ἀθειῖας καὶ
πολυτάραχον ἄγνοιαν, ταύτης ἀπεστράφης,
μόνη τῇ Τριάδι συντασσόμενος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἀνατείλας ἥλιος ἐκ σοῦ, Μῆτερ
ἀειπάρθενε, ὁ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων
νοούμενος, καὶ τῷ ὁρωμένῳ δέ, παραδόξως
περιγραφόμενος σώματι, τῷ τῆς εὐσεβείας,
φέγγει τοὺς ἀνθρώπους κατεφώτισεν.

Ὡδὴ γ' - Κανὼν Σταυρώσιμος

Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν κτίσιν, Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παράδεισον ἡνέωξας, τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Ληστὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαγχνίας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β' Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ ποιητῆς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάζουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ἦδη γ' τοῦ μηναίου.

Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰώμενος παθῶν τὰς ἐπαναστάσεις, συντόνοις ταῖς ἀσκήσεσιν, Ἰλαρίων, ἐμάραντας ἀοίδιμε ἀνακράζων, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δερματίνους νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, ἀπέξεσας τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὕφαντας ἱμάτιον σωτηρίου, βοῶν τῷ Κτίστη σου· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Δόξα...

Ῥωννύμενος ἐλπίδι τῶν αἰωνίων, καὶ Θεῷ προσαγόμενος θεοφόρε, παλάμαις τοῦ θεόφρονος Ἀντωνίου, ὄν καὶ μιμούμενος, φωστήρ γεγένησαι, Ἰλαρίων θαύμασι, λάμπων Ὅσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα τῇ βουλήσει μόνη μορφώσας, τὸν ἄνθρωπον ἡξίωσε μορφωθῆναι, πλαττόμενος ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, ᾧ νῦν κραυγάζομεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου.

Ὁ Εἰρμὸς. Ἦχος β'.

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἦχος Πα

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν.

Ἀντωνίου τοῦ θείου ἐζηλωκῶς, τὸν ἐνάρετον βίον πνευματικῶς, ἐπ' ὤμων σου ἔλαβες, τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου, καταλιπὼν τοῦ βίου, τὴν ἅπασαν μέριμναν, τῇ τῶν παθῶν νεκρώσει, τῷ πνεύματι ἔζησας· ὅθεν καὶ τὴν κτίσιν, παραδόξων θαυμάτων, ἐπλήρωσας Ὅσιε, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι. Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ ξύλῳ ὁρῶσα τῷ σταυρικῷ, ἡ πανάμωμος μήτηρ τὸν Λυτρωτὴν, ἐθρήνει δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀπεφθέγγετο, συνοχῇ καρδίας τὰς κόμας ἐσπάραττε, καὶ πρὸς αὐτόν ἐβόα· Υἱέ μου καὶ Κύριε, πῶς σε τῶν Ἑβραίων, ἀνομώτατος δῆμος, ἀδίκως προσπήγνυσι, τῷ Σταυρῷ ἀναμάρτητε; πῶς καὶ θέλων ὑφίστασαι, ὅξος καὶ τὴν τρῆσιν πλευράς, χολὴν τε οἴμοι! καὶ ἥλους μακρόθυμε; ἀλλὰ δόξα σου Σῶτερ, τοῖς θείοις παθήμασι.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε.

Ἐν ἄβυσσῳ πταισμάτων κυκλούμε
νος τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγ
χνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον ἐκ
φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε ε ε ε

Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἦ Παρθένος.

Ως φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· Ἐλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βοῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπὶς.

Ὁ Οἶκος.

Ερασθεὶς τῶν τοῦ Χριστοῦ θείων παραγγελμάτων, καὶ μισήσας σαρκὸς καὶ κόσμου τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐτῷ, καὶ ἐγένου ἀστήρ, φωτίζων τὰ πέρατα πάντα, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος· διὸ προσπίπτων καθικετεύω σε· Φώτισον κἀμοῦ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς, τοῦ ἀνυμνῆσαι τοὺς σοὺς ἀγῶνας, οὓς ἐπεδείξω ἐπὶ γῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ἧς περ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῶν ἐκβοώντων· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπὶς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐν δάκρυσιν πρὶν καὶ πόνοις σπείρας κάτω,
Ἰλαρίων θέριζε νῦν χαίρων ἄνω.

Ὑστατα Ἰλαρίων κοιμήσατο εἰκάδι πρώτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Γαΐου, Δασίου καὶ Ζωτικοῦ.

Στίχοι.

Εἰς ἄλμυρον θανόντες ἄνδρες τρεῖς ὕδωρ,
Γλυκὺν τρυφῆς πίνουσι χειμάρρουν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
νεοφανῶν Μαρτύρων, Ἀνδρέου, Στεφάνου,
Παύλου, καὶ Πέτρου.

Στίχοι.

Τρεῖς ὁ Στέφανος σὺ στεφανίτας ἔχεις,
Τοὺς σοὶ συναθλήσαντας ἐξ ἐνὸς ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ Σωκράτους
Πρεσβυτέρου.

Στίχοι.

Τὴν Θεοδότην, ἐκ ξίφους τετμημένην,
Θεῷ δοτὴν ἔγνωμεν ἀγνὴν θυσίαν.
Ὁ Σωκράτης ἔσπευδεν ὀφθῆναι, Λόγε,
Τετμημένος σοι Σωκράτης στεφοκράτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Εὐκράτης
ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Αἷμα τραχήλου τοῖς πρὶν ὄμβροις δακρύων,
Κιρνῶν, συνιστᾷς εὐκρατον κρασιν Μάκαρ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου.

ᾠχος β'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

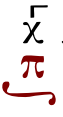
Κάμιнос ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς
Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς
δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠχος Πά

 ^Π

Αι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου ου μεν το ον Κυ ριον

 ^Β

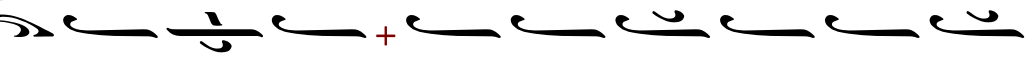
Κα μι νος πο τε πυ ρος εν Βα βυ λω

νι τας ε νερ γει ας δι ε με ρι ζε τω θει ω
προ στα γ μα τι ^π τους Χαλ δαι ους κα τα φ λε γ ου
σα τους δε πι στους δρο σι ζου σα ψαλ λον τας
ευ λο γει τε παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ι ου
τον Κυ ρι ο ο ο ο ν ^π

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμωτέρα εἰς ἤχον β'.

Ἦχος Β' Πα

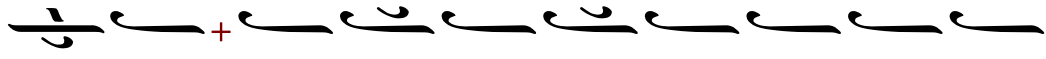

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου

 ε πι τω ω ω τω σω τη ρι μου

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω σ των Σε

ρα φειμ την α δι α φθο ρω σ Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ον τω σ Θε ο το κον

σε ε με γα λυ νο μεν

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ

α πο του νυν $\bar{x}$ μα κα ρι ου σι με πα ασαι +

αι γε νει αι
M

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φειμ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

σε εμεγαλυνομεν π

$\overset{\chi}{\pi}$ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος ~~ς~~ και α γι ον το ο νο

μα αυ του ~~ο~~ και το ε λε ος αυ του ~~ο~~ εις γε

νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις αυ τον π

ον τε κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν ^π

^π ^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων

^π και υ ψω σε τα πει νου ους ^π πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων ^χ ^Δ και πλου τουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ^π

^π ^Π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^π

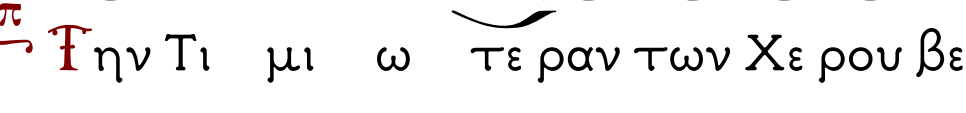
και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε

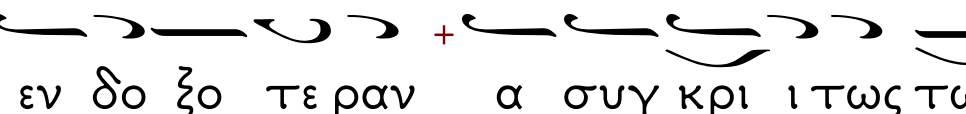
ρα φειμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

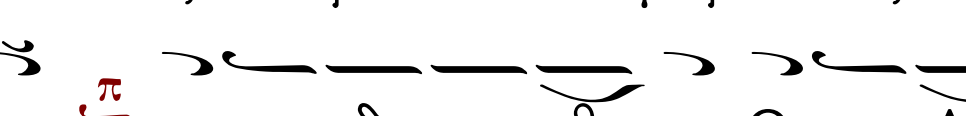
ον τε κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον +

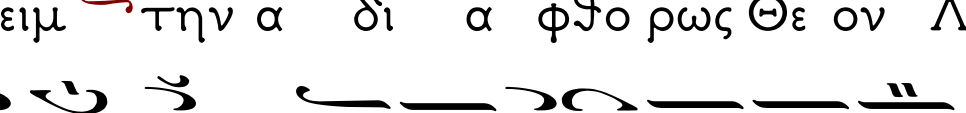
σε ε μεγαλυ νομεν ^π

χ^{π}
 π Δ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνη σθη ναι ε λε ους π κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων Δ τω
 Α βρα αμ Δ π και τω σπε ρ μα τι αυ του ε ως αι
 ω ω νος π

 Ἦν Τι μι ὦ τε ραν των Χε ρου βειμ

 και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι ι τω ς των Σε

 ρα φειμ την α δι α φ θ ο ρ ω ς Θε ο ν Λο γο

 ο ν τε κου σαν την ο ν τω ς Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὡδὴ θ'. Ἦχος β'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ
ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ
ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον
μεγαλύνομεν.

Ἀ^πναρχου γεννητορος Υἱος Θεος
και Κυριος^π σαρκωθεις εκ Παρθενου ημιν ε
πεφανε^π τα εσκοτισμενα φωτισαι συ
ναγαγειν^Δ τα εσκοτισμενα εναδι
ο οτην Πανυμνητον^Δ Θεοτοκον μεγα
λυνομεν^π

Ἦχος Πα[∞]

Ἀ^πξιον εστιν ως αληθως^Δ μακα

ριζειν σε την Θεο ο τοκον π την α ει μα
καριστον και παναμωμητον π και μη τε
ρα του Θεου ημων π την τι μι ω τεραν
των Χερουβιμ Δ και εν δο κο τεραν α συγ
κρι ιτωωσ των Σεραφιμ π την α δι α φθο
ο ρως Θεον Λογον τεκουσαν π την οντως Θε
ο τοκον σε ε μεγαλυνο με ε εν π

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρώτατον ὄρων, τῆς διανοίας ὁ πάντων, γινώσκων τὰς ἐνθυμήσεις, φωστῆρα κόσμῳ δεικνύει, σὲ Μοναζόντων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

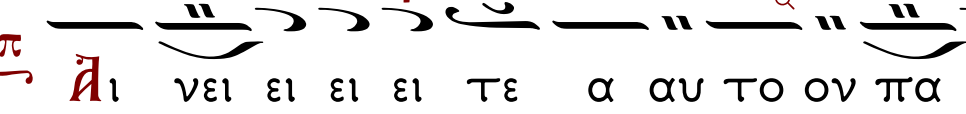
Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς ἰκέτας.

21-10-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

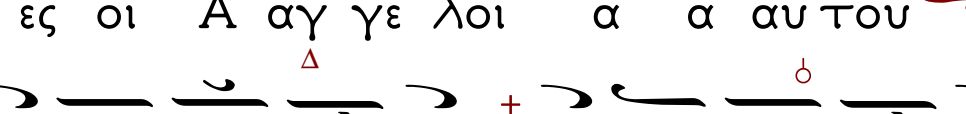
Εἰς τοὺς αἴνους

Ἰχθὺς λπ Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα
 α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων
 ου ρα α νων αι νει ει τε αυ το
 ον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι ι στοις
 σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω ε ε ε ε

 Π
 ΑΙ ΝΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΤΕ Α ΑΥ ΤΟ ΟΝ ΠΑ Α ΑΝ

 Π
 ΤΕ ΕΣ ΟΙ Α ΑΓ ΓΕ ΛΟΙ Α Α ΑΥ ΤΟΥ ΑΙ

 Δ
 Θ
 ΝΕΙ ΤΕ ΑΥ ΤΟΝ ΠΑ ΣΑΙ ΑΙ ΔΥ ΝΑ Α Α Α

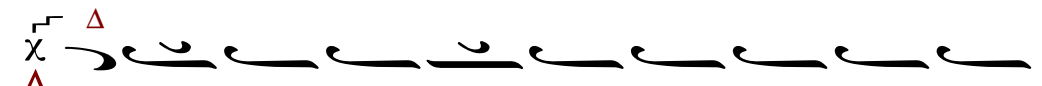

 μεις α αυ του ου ου σοι πρε πει υ υ υ

 μνος τω ω ω Θε ε ε ω

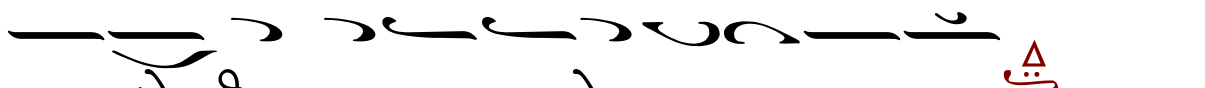
Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'
 καὶ ψάλλομεν Σπικηρὰ Προσόμοια τρία,
 δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.
 Ὁχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος

 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

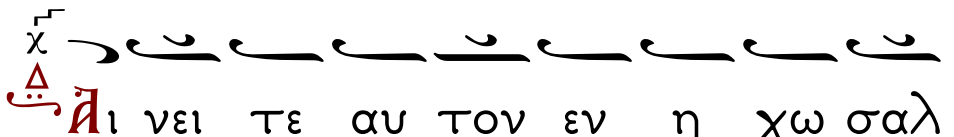

 στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

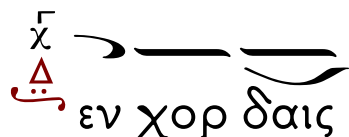

 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του

Ὁλος ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ,
 σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, ἀρετῶν ἀσκήσεσιν ἐκ
 νεότητος, τῆς ψυχῆς ὄμμα δέ, θεωρίαις Πάτερ,
 φωτοβόλοις ἀνεπτέρωσας· διὸ γενόμενος, θείων
 δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων χαρίσματα, καὶ
 θεοσημίας ἐπλούτησας, πᾶσι διανέμων, τοῖς
 χρήσουσι πλουσίας δωρεάς, καὶ παρρησίᾳ
 δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπῆχος
 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ
 πιγ γος
 αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη
 ρι ω και κι θα α ρα

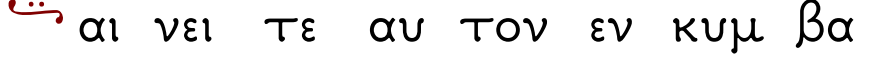
“Ολος ἀνακείμενος, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ, σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, ἀρετῶν ἀσκήσεσιν ἐκ νεότητος, τῆς ψυχῆς ὄμμα δέ, θεωρίαις Πάτερ, φωτοβόλοις ἀνεπτέρωσας· διὸ γενόμενος, θείων δεκτικὸς διαδόσεων, ἰάσεων χαρίσματα, καὶ θεοσημίας ἐπλούτησας, πᾶσι διανέμων, τοῖς χρήζουσι πλουσίας δωρεάς, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

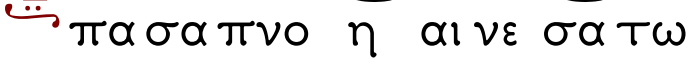
Σπῆχος
 Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
 και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις
 και αι ορ γαν ω

Ἀἴγλην τὴν τρισήλιον, φωτιστικῶς δεδεγμένος, Ἰλαρίων Ὅσιε, αἰσθητὸς ὡς ἥλιος διελήλυθας, τὰ τῆς γῆς πέρατα, διασπείρων

πᾶσι, τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου· διὸ
Προφήτην σε, καὶ θαυματουργὸν ἀνεκήρυκτον,
καὶ θεῖον καὶ θεόληπτον, οἱ τῆς εὐποιΐας
μετέχοντες, καὶ τῶν ἰαμάτων, θεόφρον
ἀπολαύοντες τῶν σῶν, καὶ σωτηρίαν
καρπούμενοι, ταῖς διδασκαλίαις σου.

Σπῆχος
 αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

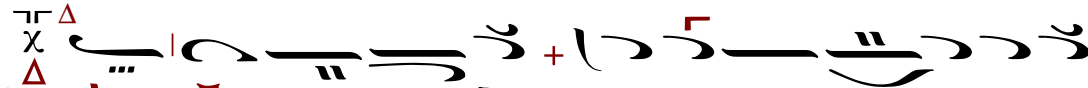
ευ η χοις αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις α λα λαγμου πασαπνο η αι νε σα τω

τον Κυ ρι ον

Βίου τὴν τερπνότητα, καὶ τὰ ὁρώμενα
πάντα, ὑπερβὰς τῇ χάριτι, καὶ πρὸς τὰ
νοούμενα καὶ ἀσάλευτα, μεταβὰς Ὅσιε,
καθαρῶς τῷ μόνῳ, καθαρῷ τε προσωμίλησας,
νοὸς ὀξύτητι, καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, ὥς
Ἄγγελος ἐβίωσας, καὶ μετὰ τῆς ὕλης ὁρώμενος·
καὶ νῦν τῷ Δεσπότη, των ὅλων παριστάμενος
Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ, ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἦχος Δι

 υε Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

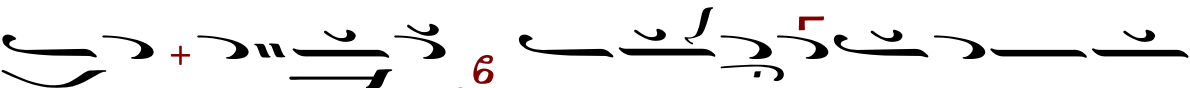
 Υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα

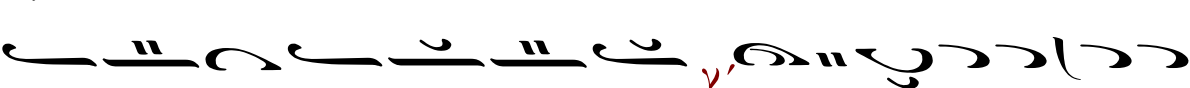
 τι

 Το ι λα ρον σου ου Πα α α τερ και

 κα θα ρον του βι ι ι ου ι δω ω ω ω ο

 Χρι ι στο ο ο ος το πρα ον και η συ υ

 υ υ χι ι ι ι ον μο νην πε ποι η η

 ται αι ε εν σοι οι και γε γο ο νας οι κη τη

 ρι ι ι ον θει ει ον και δι α του το συν

 Αγ γε λους εν ου ρα νοις α αυ λι ζη η μα α

κα α α ρι ι ι ι ε

Τὸ ἱλαρόν σου Πάτερ, καὶ καθαρόν τοῦ βίου, ἰδὼν ὁ Χριστός, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, μονὴν πεποίηται ἐν σοί, καὶ γέγονας οἰκητήριον θεῖον· καὶ διὰ τοῦτο σύν Ἀγγέλοις ἐν οὐρανοῖς, αὐλίζῃ μακάριε.

Καὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ἦχος β΄

Ὅτε ἐκ τοῦ ξυλου σε.

Σύλω τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὁρῶσα ἡ ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τὶ ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; Σπεῦσον καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ

δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: **Κ**ύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Π**αράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: **Γ**οὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν,

Σταυρώσιμα

ἦχος Πα

Κταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
 χαρισμάτων ἀεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον
 ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
 φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν
 προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὥς
 φιλόανθρωπος.

π **Γ** ταυ ρω θη τω ε κρα ζον οι των σων χα
 ρι σμα α των α ει ει εν τρυ φων τες π και κα κουρ
 γον αντ ε ευ ερ γε του η του ουν το λα βειν Δ
 οι των δι και ων φο νευ ται π ε ε σι ω πας
 δε Χρι στε π φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν
 πα θειν θε λων και σω σαι η μας ρ ως φι λαν θρω
 πος π

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτω
χειαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεός ἦλθες ἐπὶ
γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς καὶ σταυρὸν κα
τεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυ ρι ε δό ξα σοι

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

^πτων Ἀγίων σου τα πληθη δυσωπου
σι σε Χριστε ελεησον ημας ως φιλανθρω
πος ^π

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

^π^χ^N Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
^M αι Υι υι ω ω ω ⁶ και Α γι ι ω ω Πνε
^N ε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευ μα τι ^ν
^N ^ν των μο ναστων τα α πλη η η θη η ^Δ
τον κα θη γη τη ην σε τι μω ω μεν ^π⁹ Ι λα
ρι ων πα τη η η ηρ η η η η μων ^ν δι
α γαρ σου τη ην τρι ι ι βο ον ^Δ την ο ον
τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε ε ε
γνω ω ω μεν ^ν μα κα α α ρι ο ος ει
τω Χρι στω δου ου λε ευ σας ⁶ και ε χθ ρου ου

θρι αμ βευ σας την δυ υ υ υ να α α α μιν
 αγ γε ε λων συ νο ο ο μι ι ι ι λε
 ο σι ι ων συ υμ με ε ε το ο χε και δι
 ι ι και αι αι αι ων μεθ ων πρε σβε ευ
 ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω ε λε η θη
 η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου.

και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην

Ἡ Πάναγνος ὥς εἶδέ σε, Σταυρῷ
 κρεμάμενον ἐθελουσίως, κατανοοῦντά σου τὴν
 δυναστείαν, λύπη συνείχετο Χριστέ, καὶ
 ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Τέκνον, μὴ με λίπης τὴν

τεκοῦσάν σε· δὸς μοι λόγον Υἱέ μου, μὴ με
σιγῶν παρέλθης, Λόγε Θεοῦ τὴν δούλην σου.

^N
^ν **Η** Πα να γνος ως ει δε σε Σταυ ρω
κρε μα με νον ε θε λου σι ι ως ^Δ **Α** κα τα νο
ουν τας ου την δυ να στει αν λυ πη συ νει
χε το Χρι στε ^ν **Α** και αι αι ο δυ ρο με νη
α α νε βο α σοι ^ν **Α** Τε κνον μη με λι
πης τη ην τε κου σαν σε ^ν **Α** δος μοι λο ο γον Υι
ε μου μη η με σι γων πα ρε ελ θης Λο γε Θε ου
την δου λην σου ου ου ου ου ου ^ν **Α**

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία... **Ἀ**μήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος λ̣α̣ Γα̣

Γ̣αις των δα κρυων σου ρο̣ αις ^Δ της ε
ρημου το α γονον ε γε ε ωρ γη η σας ^Γ και
τοις εκ βα̣ θουσ τε να γμοις ^Δ εις ε κα τον
τους πο νους ε καρ πο ο φο ρη η σας ^Γ και
γε̣ γο νας φω στηρ ^Δ τη Οι κου με νη λαμ
πων τοις θαυμα α σιν ^Δ Ι̣ λα ρι ων Πα τη ρη
μω ω ων Ο̣ σι ι̣ ε ^Γ πρε σβευ ε Χρι στω τω
Θε̣ ω ^Δ σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Γ

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

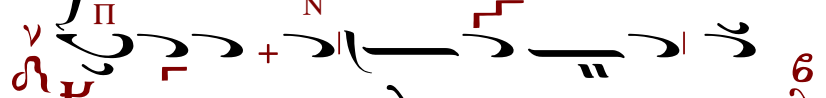
Ἦχος λ̣α̣ δ̣ι̣ — Γα̣

Ἦ̣ ρ̣ Ὁ καρπο ος της κοι λι ας σου Α χραν
τε ^Δ9 των Προ φη των υ παρ χει και του νο μου
το ο πλη ρω μα ^ρ δι ο σε Θε ο το κον
+ εν ε πι γνω σει δο ξα ζον τες ^Δ9 ευ σε
βωσ με γα λυ νο μεε ε εν ^ρ

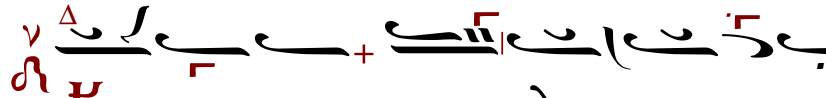
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

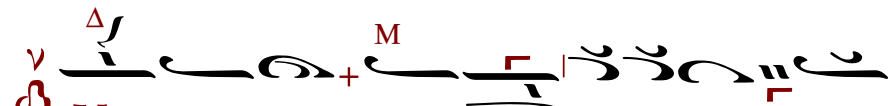
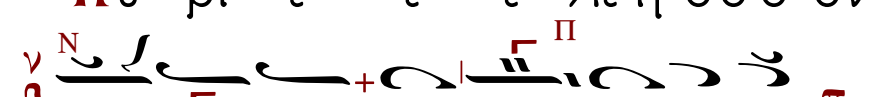
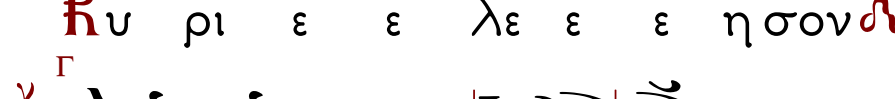
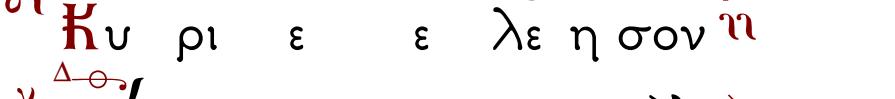
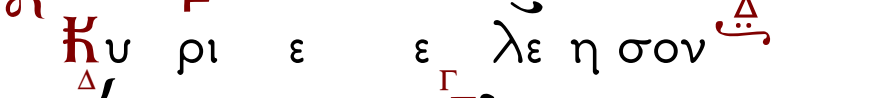
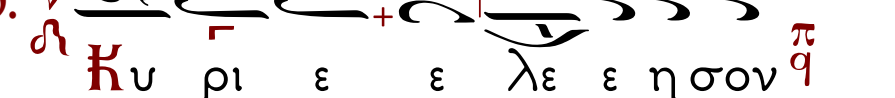
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ' Ἀ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἡχος Δι

Σπχ. α'

γεισθαιτω Κυριω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

 Κυρ
 τερ

Σπχ. β' του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

 +
 6.

Σπχ. γ' **0** τι ευφρανας με Κυρι ε

+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο μαι

$\bar{\chi}^{\Delta}$ $\rightarrow$ $\text{Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω}$

Σπχ. δ^ν

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

ΕΝ ΑΥΤΩ

 Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοῦ τοῦ

 τερ

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

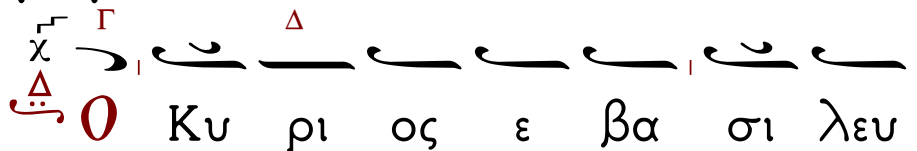
Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

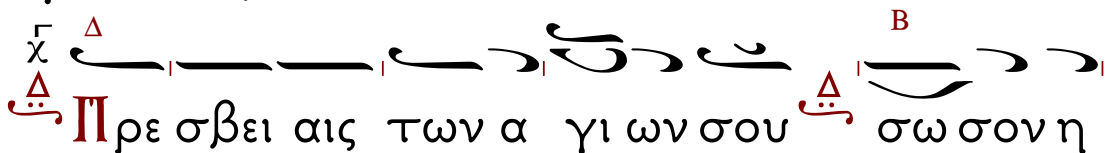
 Ἀ μὴ ἡν

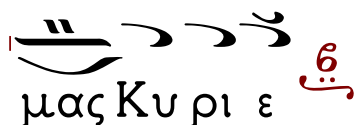
Σπχ. α' Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

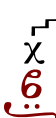
σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

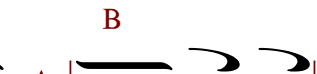
νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

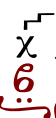
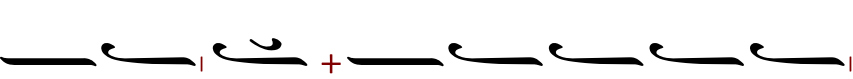
πε ρι ε ζω σα το

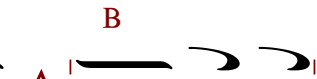
 Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σωσον η

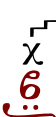
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοιs α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος λ̣ α̣ Γα̣

Γ̣ ρ̣
ῥ̣ Τ̣αις των δα κρυων σου ρο̣ αις Δ̣ της ε
ρημου το α̣ γονον ε̣ γε̣ ε̣ ωρ̣ γη̣ η̣ σας ῥ̣ και
τοις εκ̣ βα̣ θ̣ου̣ σ̣τε̣ να̣ γ̣ μο̣ ις Δ̣ εις ε̣ κα̣ τον
τους πο̣ νους ε̣ καρ̣ πο̣ ο̣ φο̣ ρη̣ η̣ σας ῥ̣ και
γε̣ γο̣ νας̣ φω̣ στηρ̣ Δ̣ τη̣ Οι̣ κου̣ με̣ νη̣ λα̣ μ
πων̣ το̣ ις̣ θα̣ υ̣ μα̣ α̣ σιν Δ̣ Ι̣ λα̣ ρι̣ ων̣ Πα̣ τη̣ ρη̣
μω̣ ω̣ ων̣ Ο̣ σι̣ ι̣ ε̣ ῥ̣ πρε̣ σ̣ βευ̣ ε̣ Χρι̣ στω̣ τω̣
Θε̣ ω̣ Δ̣ σω̣ θ̣ η̣ ναι̣ τας̣ ψυ̣ υ̣ χας̣ η̣ η̣ μων̣ ῥ̣

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

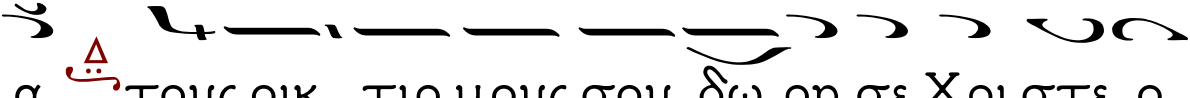
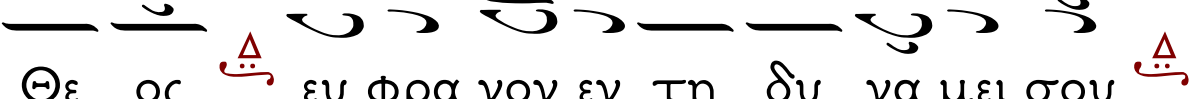
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾠ̃ Δι

 Ο υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι

 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει

 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο

 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου

 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη

 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Κ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:24-30

Ἀδελφοί, πέποιθα ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. Ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε. Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτου· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῇτε, κἀγὼ ἄλυπότερος ὦ. Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, ὅτι

διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου
ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ ἵνα
ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με
λειτουργίας.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. **Ὡ**μοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἰησοῦς Χρὸς ὁ Πᾶς

$\chi^{\Pi} \text{ } \overline{\text{K}}_{\text{U}} \text{ } \overline{\rho}_1 \text{ } \varepsilon + \text{ } \overline{\varepsilon} \text{ } \overline{\lambda \varepsilon} \text{ } \eta \text{ } \sigma \text{ } \text{ } \pi$

 π **Κ**υριε εελεησον **π**

π $\overline{\text{K}}_{\text{U}} \rho_{\text{I}} \varepsilon + \varepsilon \overline{\text{K}}_{\text{U}} \lambda \varepsilon \eta \sigma \nu \pi$

π μ η η η η ν χ $\ddot{q}$

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲃⲡ

 Ἐτερον.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠὴ Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι ει εις Α γι ος **Π** ει ει εις Κυ υ ρι
 ι **Ι** ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πατρος α μην **Π**

Ἦχος Γ^{τος} λ

^πχ⁶λ^B εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λ̣η̣ θ̣ι̣ νο̣ν̣ το̣
φ̣ω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γ̣ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νο̣ν̣ ει̣ ει̣ς̣ το̣ ο̣ν̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σ̣μο̣ν̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τ̣ω̣ ω̣ ε̣ ε̣φ̣' η̣ η̣
μα̣ α̣ς̣ το̣ φ̣ω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τ̣ω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σ̣ι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ο̣ν̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χραν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

$\overset{\pi}{\underset{q}{\chi}}$ $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι $\overset{\pi}{\underset{q}{\eta}}$ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου $\overset{\eta}{\text{η}}$ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι $\overset{\pi}{\underset{q}{\eta}}$ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α $\overset{\pi}{\underset{q}{\eta}}$

Σπῖχος. $\overset{\pi}{\underset{q}{\eta}}$ Θ πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα $\overset{\Delta}{\text{Δ}}$ ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δ ρα $\overset{\pi}{\underset{q}{\eta}}$
 $\overset{\pi}{\underset{q}{\chi}}$ $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι $\overset{\pi}{\underset{q}{\eta}}$ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου $\overset{\eta}{\text{η}}$ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαῖ ^π₉ Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπῖχος. ^Π_π₉ Τῖ αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι πα αν των ^π₉ ων αν τα πε δω κε

μει ^π₉

^Π_π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαῖ ^π₉ Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπῖχος. ^Π_π₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Σπίχος. ^π (Ω) Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α
α α α ^π

Σπῖχος. ^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
γε τη σε σε ^π

^π **Π** ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο
μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α ^πα

Σπῖχος.

^πα **Ε** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πα και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πα

^πα **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πα και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^πα ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^πα

Σπῖχος.

^πα **Ε** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^πα εν χω ρα ζωων των ^πα

Π
^π₉ Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπίλος. ^π₉ **Θ**οι θυ σω ^π₉ θυ σι ι ι αν αι νε
 σε ως ^π₉ και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 λε σο μαι ^π₉

Π
^π₉ Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Σπῖχος.

τα^πς ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π

Π

πο^π τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
λα
βομεν Πνεύμα εἰ
πουρά εὐ
ρομεν
πιστὶν ἀληθῆ ἀ
διαιρέτον Τρι
α
δα προσκυνου οὐ οὐντες αὐ
τὴ γάρ
η ἡμᾶς ἐ
σωσε ἐ
ἐ
ἐ
ἐ
ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

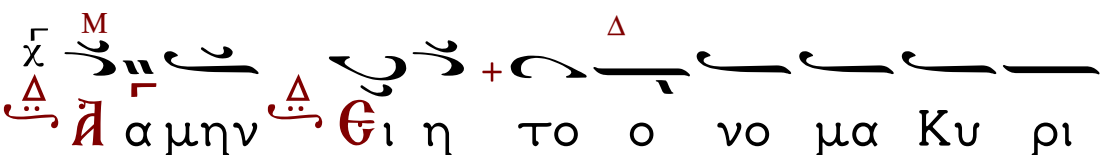
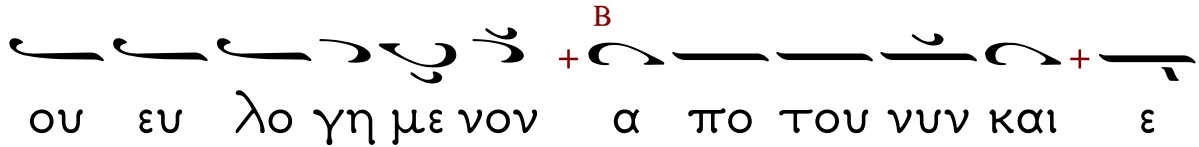
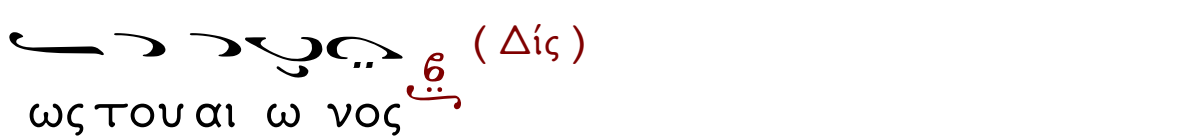
Ἦχος Δι **Ἄ**
μήν ἀμήν ἀμήν εἰς
ἀ
φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ
εἰς ζωὴν αἰ
ωνίων

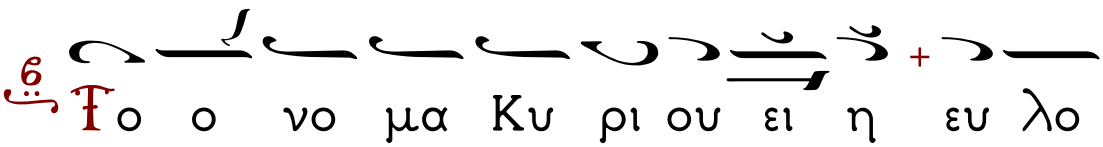
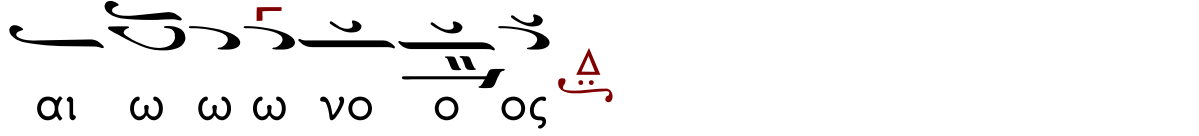
 Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

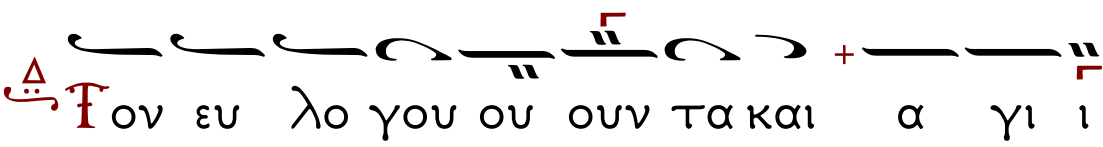
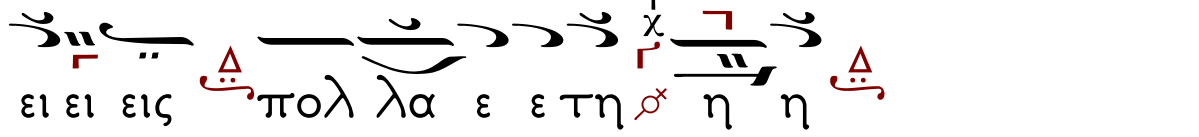
Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

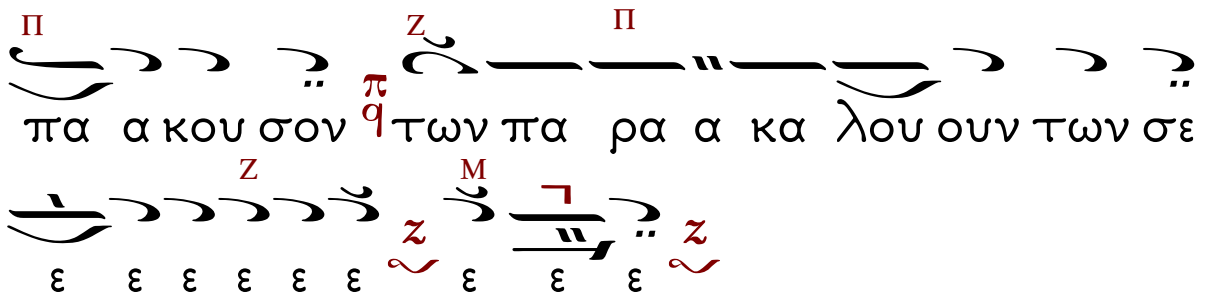
 Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τ ον ευ λο γου ουν τα και α γι ι
 α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

21-10-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

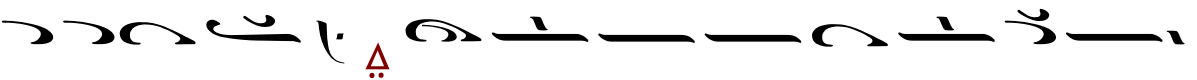
Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

λε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

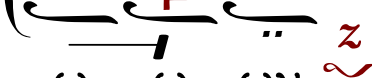
Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{z³}
Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 ^{z'}
νων ^λ α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω
 ³
ων υ πα αρχουσα ^z
Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε ^{z'}
σω ζε πο ο λιν και λα ον ^λ των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^η των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη ^η η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.